

บทที่ 2

สรุปสาระสำคัญของผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกปลาหมึกกระป๋อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกปลาหมึกกระป๋อง พบว่ามีผู้ให้ความสนใจศึกษา และวิจัยเป็นจำนวนมากในหลายประเด็นตามสาขาและความสนใจของผู้วิจัย โดยมีทั้งการศึกษา ความสามารถในการส่งออก การวิเคราะห์เสถียรภาพของการส่งออก และศึกษาแนวโน้มการ ส่งออกปลาหมึกกระป๋อง ซึ่งสามารถสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

อิสรพล คันสร (2534) ศึกษาศักยภาพการส่งออกสินค้าไทยไปสหรัฐอเมริกา โดย พิจารณาช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2523 – 2531 ครอบคลุมสินค้าส่งออกสำคัญ 26 ชนิด ทั้งสินค้า เกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม การวิเคราะห์ใช้วิธีส่วนแบ่งตลาดคงที่ (constant market share: CMS) เพื่อหาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนกำหนดอัตราการขยายตัวของ การส่งออก ผลการ วิเคราะห์พบว่า การขยายตัวของ การส่งออกสินค้าไทยไปสหรัฐ เป็นผลเนื่องมาจากปัจจัย 3 ประการ คือ ผลการขยายตัวของตลาดโลก ผลจากส่วนประกอบของสินค้า และผลจากการแข่งขัน มีสินค้า 24 ชนิดที่มีอัตราการขยายตัวส่งออกเพิ่มขึ้นซึ่ง โดยส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการแข่งขันถึง 16 ชนิด เช่น รองเท้า อาหารกระป๋อง กาแฟ ยางพารา เป็นต้น การวิเคราะห์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการ ส่งออกสินค้าของไทยไปสหรัฐ ต้องอาศัยความสามารถของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออก ในการปรับตัวทั้ง ทางด้านการผลิตและการตลาดที่เหมาะสมมากกว่าที่ต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงของตลาดสหรัฐเป็น สำคัญ นอกจากนี้การศึกษายังใช้การพิจารณา ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (revealed comparative advantage: RCA) ร่วมกับส่วนแบ่งตลาด เพื่อทราบถึงความสามารถทางการผลิตและ การแข่งขันของการส่งออก สินค้าไทยไปสหรัฐ ผลปรากฏว่า ไทยมีความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบ สำหรับอาหารทะเลกระป๋องเพิ่มขึ้น และสามารถแข่งขันได้ดีกับกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน นอกจากนี้พบว่าปัญหาการกีดกันทางการค้าไม่มีผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าไทยไปสหรัฐมาก นัก แต่ควรพิจารณาขยายการส่งออกไปตลาดอื่นทดแทน และกระจายการส่งออกสินค้าให้มากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงจากการที่ต้องพึ่งพาสหรัฐเพื่อการส่งออกมากเกินไป

ชูชาติ เผ่าหนอง (2536) ศึกษาการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบการส่งออกสินค้าของไทยและยุโรปตะวันออกไปยังประชาคมยุโรป โดยเลือกสินค้าที่ไทยส่งออกไปยังประชาคมยุโรปมีมูลค่ามากที่สุด 15 อันดับแรก ในช่วงระหว่างปี 2529 – 2533 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ การหาค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงส่วนแบ่งตลาด เพื่อศึกษาว่าผลของการเปลี่ยนแปลงการส่งออกของไทยและยุโรปตะวันออกนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์นำเข้าโดยรวมของประชาคมยุโรป (ผลจากการขยายตัวของส่งออกโดยรวม) หรือเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการส่งออกของประเทศที่ทำการส่งออก(ผลจากการแข่งขัน) ผลการศึกษาพบว่า เนื้อสัตว์บรรจุกระป๋อง ยางและผลิตภัณฑ์จากยาง สัตว์น้ำแช่แข็งของไทย มีผลการแข่งขันลดลงในตลาดยุโรปแต่ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่ายุโรปตะวันออก นอกจากนี้เมื่อประชาคมยุโรปรวมตัวเป็นตลาดเดียวสำเร็จ การส่งออกของไทยก็จะประสบกับมาตรการที่สำคัญคือการกำหนดมาตรฐานหรือคุณภาพสินค้าที่มีผลต่อสุขภาพและการเลือกปฏิบัติในขั้นตอนการนำเข้าที่แตกต่างกัน สินค้าที่จะได้รับผลกระทบที่สำคัญคือ ของเล่น เนื้อสัตว์กระป๋อง สัตว์น้ำแช่แข็ง ผักและผลไม้กระป๋อง เพราะสินค้านี้ดังกล่าวมีผลต่อสุขภาพของผู้บริโภคโดยตรง ในขณะที่หากการรวมตัวในประชาคมยุโรปไม่สำเร็จจะทำให้การส่งออกสินค้านี้ของไทยไม่ได้รับผลกระทบตามไปด้วย

สุทัศน์ พุดน้อย (2537) ศึกษาต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศของอุตสาหกรรมปลาทูน่าบรรจุกระป๋องของไทย โดยเปรียบเทียบต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศ (domestic resource cost: DRC) ของโรงงานขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศและวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า กรณีที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ โรงงานขนาดเล็กมีค่าไรสุทธิสูงสุดทั้งกำไรทางเอกชนและสังคม คือ 4.89 และ 7.57 บาทต่อกิโลกรัมสำหรับปลาทูน่าในน้ำเกลือ 4.08 และ 6.92 บาทต่อกิโลกรัมสำหรับปลาทูน่าในน้ำมัน ตามลำดับ รองลงมาได้แก่โรงงานขนาดใหญ่และขนาดกลาง ส่วนกรณีที่ใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศ โรงงานขนาดใหญ่มีค่าไรสุทธิสูงสุดเท่ากับ 7.83 และ 10.11 บาทต่อกิโลกรัมสำหรับปลาทูน่าในน้ำเกลือ 7.81 และ 10.36 บาทต่อกิโลกรัมสำหรับปลาทูน่าในน้ำมัน ตามลำดับ รองลงมาเป็นโรงงานขนาดกลาง ส่วนผลการวิเคราะห์อัตราส่วนต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ ปรากฏว่าการผลิตโดยใช้วัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศมีอัตราส่วนต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศต่ำกว่าการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ สำหรับวัตถุดิบนำเข้า โรงงานขนาดใหญ่มีอัตราส่วนต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศเท่ากับ 0.81 โรงงานขนาดกลางเท่ากับ 0.86 สำหรับปลาทูน่าในน้ำมัน แต่การใช้วัตถุดิบภายในประเทศของโรงงานขนาดใหญ่และขนาดกลางของการผลิตปลาทูน่าใน

น้ำมันมีอัตราส่วนต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศเท่ากับ 0.9 ส่วนโรงงานขนาดเล็กเท่ากับ 0.78 โดยสรุปแล้วการผลิตปลาทุ่นำกระป๋องควรมีการส่งเสริมการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เนื่องจากมีต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศที่ต่ำกว่าการผลิตที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ

จุฑาทิพ โอพาริโกวิท (2538) ศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องและปลาทุ่นำกระป๋องในปี 2532 และ 2536 โดยใช้แนวความคิดต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ ในการคำนวณ ผลการคำนวณต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ โดยการเปรียบเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนเงา (shadow exchange rate: SER) พบว่าอุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋องมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต เนื่องจากมีค่า $DRC < 1$ โดยที่ปี 2532 และในปี 2536 มีค่าเท่ากับ 0.72 และ 0.87 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋องมีค่าลดลงในช่วงปี 2532 ถึงปี 2536 สำหรับการศึกษการเปลี่ยนแปลงของค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบนั้นผลปรากฏว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อความไหวตัวของค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ คือ ราคาผลผลิตในตลาดโลก รองลงมาคือปัจจัยต้นทุนทางด้านวัตถุดิบ และด้านแรงงาน ตามลำดับ กล่าวคือ หากราคาผลผลิตในตลาดโลกลดลงร้อยละ 2.75 หรือปัจจัยทางด้านราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จะทำให้ค่า DRC/SER ของอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจนกระทั่งมีค่าเท่ากับ 1.00 ซึ่งเป็นจุดที่อุตสาหกรรมเริ่มจะไม่มี ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต (เรียกว่าจุดวิกฤต) ส่วนผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของค่าแรงต่อค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบนั้น การศึกษาพบว่า สำหรับอุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋อง หากค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 80 จะทำให้อุตสาหกรรมเริ่มไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ

นัฐริยา ก้อนเทียน (2538) ศึกษาความสามารถในการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปสหภาพ ยุโรป และ ศึกษาถึงปัจจัยบางประการที่มีผลกระทบต่อ การขยายการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยในสินค้าที่สำคัญ แบ่งการศึกษาเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงปี พ.ศ. 2531 ถึงปี พ.ศ. 2533 และช่วงปี พ.ศ. 2534 ถึงปี พ.ศ. 2536 โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่และ ดัชนีความได้เปรียบสัมพัทธ์ที่ปรากฏ กำหนดสินค้าที่ทำการศึกษาไว้ 7 หมวด ได้แก่ ทุ่นำกระป๋อง เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้าและชิ้นส่วน เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ เครื่องวิดีโอและส่วนประกอบ ของเด็กเล่น แผงวงจรไฟฟ้า จากการศึกษาโดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ ในภาพรวมพบว่า การส่งออกของไทยเกิดจากการขยายตัวของตลาด

และความสามารถในการแข่งขันทางด้านราคาทำให้มีผลต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปสหภาพยุโรป โดยมีความสามารถในการแข่งขันทางด้านราคาเป็นปัจจัยสำคัญ จากการแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ช่วง ช่วงปี พ.ศ. 2531 ถึงปี พ.ศ. 2533 ไทยมีการขยายตัวของการส่งออกอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากความสามารถในการแข่งขันทางด้านราคาการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปสหภาพยุโรป สามารถแข่งขันกับผู้แข่งขันอื่น ๆ ได้ ส่วนในช่วงปี พ.ศ. 2534 ถึงปี พ.ศ. 2536 การขยายตัวของการส่งออกเริ่มชะลอตัวลง เกิดจากความสามารถในการแข่งขันทางด้านราคาลดลงส่งผลให้การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปสหภาพยุโรปลดลง

นัทที ขจรกิตติยา (2539) ศึกษาถึงโครงสร้างการผลิตและการค้าของผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋องพร้อมทั้งศึกษาความไม่มีเสถียรภาพในการส่งออกและวิเคราะห์ถึงความแปรปรวนของรายได้จากการส่งออกโดยศึกษาการส่งออกปลาทูน่ากระป๋อง กุ้งกระป๋องและปูกระป๋อง และศึกษากรณีการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋องของไทยไปยังประเทศนำเข้าที่สำคัญคือสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรและแคนาดา ผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า ตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดที่มีเสถียรภาพมากที่สุดทั้งในด้านของรายได้ปริมาณและราคา โดยการส่งออกปูกระป๋องมีเสถียรภาพมากที่สุด รองลงมาคือ กุ้งกระป๋อง และปลาทูน่ากระป๋อง สำหรับตลาดสหราชอาณาจักรและแคนาดานั้นการส่งออกกุ้งกระป๋องมีเสถียรภาพมากที่สุด รองลงมาคือ ปูกระป๋อง และปลาทูน่ากระป๋อง การศึกษาสาเหตุของความไม่มีเสถียรภาพในการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋องไปยังตลาดต่าง ๆ พบว่าทั้งปลาทูน่ากระป๋องและกุ้งกระป๋อง มีสาเหตุของความไม่มีเสถียรภาพมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปสงค์โดยอุปทานมีความยืดหยุ่นมาก ในขณะที่ปูกระป๋องมีสาเหตุของความไม่มีเสถียรภาพมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปทานโดยอุปสงค์มีความยืดหยุ่นสูง

นิรันดร์ ชาญชีวะ (2540) วิเคราะห์รายได้จากการส่งออกสินค้าอาหารทะเลแปรรูปของประเทศไทยว่ามีเสถียรภาพหรือไม่มากนักเพียงใด การกระจุกตัวของชนิดสินค้าส่งออกหรือตลาดส่งออกเป็นสาเหตุของความไร้เสถียรภาพในรายได้ จากการส่งออกตามสมมติฐานหรือไม่ และรัฐควรมีนโยบายการส่งเสริมการส่งออกอย่างไร เพื่อเพิ่มเสถียรภาพให้แก่รายได้จากการส่งออกอาหารทะเลแปรรูป ผลจากการศึกษาพบว่า รายได้จากการส่งออกสินค้าอาหารทะเลแปรรูปโดยรวมค่อนข้างมีเสถียรภาพแม้ว่าสินค้าส่งออกแต่ละชนิดและตลาดส่งออกแต่ละตลาดมีค่าดัชนีความไร้เสถียรภาพสูงทั้งนี้เพราะมีการชดเชยกันในความผันผวนของรายได้ที่ได้รับจากชนิดสินค้าและตลาดส่งออก ชนิดสินค้าที่มีส่วนสร้างความไร้เสถียรภาพในรายได้จากการส่งออกสูงสุดได้แก่กุ้งสดแช่เย็นแช่

แข็ง ส่วนในด้านตลาดได้แก่ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น ในการศึกษาเฉพาะชนิดสินค้าที่สำคัญพบว่าความไร้เสถียรภาพในรายได้ จากการส่งออกที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทางด้านอุปทานได้แก่ กุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งและปลาสดแช่เย็นแช่แข็ง ส่วนที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทางด้านอุปสงค์ได้แก่ ทุ่นำบรรจุกระป๋องและปลาหมึกสดแช่เย็นแช่แข็ง ในการศึกษาการกระจุกตัวของ การส่งออกพบว่า มีอัตราการกระจุกตัวสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการส่งออกอาหารทะเลแปรรูปของไทยยังคงพึ่งพิงสินค้าเพียงบางชนิด และตลาดเพียงบางตลาดสำหรับผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความไร้เสถียรภาพและการกระจุกตัวสินค้าและตลาดส่งออก อาหารทะเล 9 ชนิด ไปยัง 18 ตลาดไม่สามารถสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการศึกษาดังกล่าว เพื่อให้การส่งออกอาหารทะเลแปรรูปของไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น และลดความผันแปรในรายได้จากการส่งออก จำเป็นที่ผู้ส่งออกจะต้องรักษาส่วนแบ่งตลาด โดยรักษาคุณภาพของสินค้าส่งออกให้ได้มาตรฐานตามที่ประเทศผู้นำเข้ากำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากอาหารทะเลแปรรูปมีการแข่งขันกันมากในตลาดโลก ในขณะที่การกระจายด้านชนิดสินค้าและตลาดส่งออกไม่สามารถทำให้รายได้จากการส่งออกมีเสถียรภาพเพิ่มขึ้นมากนัก

พลเทพ ตันธวัชขารมภ์ (2540) ศึกษาสาเหตุของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกสินค้าของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2539 โดยพิจารณาการขาดเสถียรภาพของอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้ ดัชนีปริมาณส่งออก และอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้า โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์การส่งออกรวม และแยกเป็นรายชนิดสินค้า ส่วนการวิเคราะห์ผลกระทบนั้น จะศึกษาผลกระทบของการขาดเสถียรภาพในการส่งออก ที่มีต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ ผลการศึกษาการส่งออกรวมปรากฏว่าสาเหตุสำคัญของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกของไทย มาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปสงค์จากต่างประเทศเป็นสาเหตุหลัก โดยการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปทานเป็นสาเหตุรอง ข้อสรุปนี้อธิบายได้จากความจริงที่ว่าสัดส่วนการส่งออกสินค้าของไทยในปัจจุบันส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยสินค้าหมวดอุตสาหกรรม ประมาณร้อยละ 75 ของมูลค่าการส่งออกรวม ซึ่งอุปสงค์จากต่างประเทศของสินค้าเหล่านี้ค่อนข้างแปรผันมากกว่าอุปทานในประเทศ ส่วนการวิเคราะห์การแปรผันในอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้า พบว่าสาเหตุสำคัญของการแปรผัน เกิดจากการแปรผันในราคานำเข้าและความแปรปรวนร่วมในทิศทางเดียวกันของทั้งราคานำเข้าและราคาส่งออก ผลการศึกษาสินค้าส่งออกรายชนิด โดยศึกษาสาเหตุการขาดเสถียรภาพในการส่งออกสินค้าสำคัญ 10 ชนิด ปรากฏว่า สินค้าที่ดัชนีการขาดเสถียรภาพของอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้จากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ แผลงวงจรไฟฟ้า น้ำตาลทราย อาหารทะเลกระป๋อง เสื้อผ้าสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ยางพารา กุ้งสดแช่แข็ง อัญมณีและเครื่องประดับ รองเท้า และ

ข้าว สำหรับอาหารทะเลกระป๋อง มีสาเหตุการขาดเสถียรภาพมาจากทางด้านอุปทานเป็นหลัก ทั้งนี้ เพราะวัตถุดิบ รวมถึงกระบวนการในการผลิตต้องพึ่งพาสภาพดิน ฟ้า อากาศ และแรงงานที่มีฝีมือ เป็นสำคัญ ผลการวิเคราะห์ผลกระทบของการขาดเสถียรภาพในการส่งออกที่มีต่อเศรษฐกิจ ภายในประเทศนั้น ได้ศึกษาถึงการแปรผันของอัตราแลกเปลี่ยนทางรายได้ กับการแปรผันของ ตัวแปรเศรษฐกิจภายในอันได้แก่ รายได้ประชาชาติ การลงทุน รายได้รัฐบาล การออม การใช้ จ่ายในการบริโภค และค่าครองชีพผู้บริโภค ปรากฏว่า การแปรผันของอัตราแลกเปลี่ยนทาง รายได้มีผลกระทบต่อ การแปรผันรายได้ประชาชาติ และการลงทุน เนื่องจากว่าอัตราแลกเปลี่ยน ทางรายได้ นั้น แสดงให้เห็นถึงปริมาณการนำเข้าที่อาจซื้อได้จากรายได้การส่งออก ดังนั้นเมื่อมี การแปรผันของอัตราแลกเปลี่ยนทางรายได้ ก็จะมีผลต่อปริมาณนำเข้าซึ่งกระทบต่อการแปรผัน ของผลผลิตประชาชาติ จากการใช้วัตถุดิบนำเข้า และปัจจัยการผลิตประเภททุน ส่งผลกระทบต่อ การแปรผันของอัตราแลกเปลี่ยนทางรายได้ ยังมีผลกระทบต่อ การแปรผันของรายได้รัฐบาล และการออมในประเทศด้วย เพราะรายได้รัฐบาลส่วนหนึ่งก็มาจากภาษีส่งออกและภาษีนำเข้าด้วย เช่นกัน ส่วนการออมนั้นได้รับผลกระทบจากรายได้ประชาชาติอีกทีหนึ่ง แต่การแปรผันของอัตรา แลกเปลี่ยนทางรายได้ นั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อ การแปรผันของการใช้จ่ายในการบริโภค และค่า ครองชีพผู้บริโภค ซึ่งอาจเนื่องมาจากการใช้จ่ายสินค้าที่จำเป็นในการบริโภค และ นโยบายและ มาตรการของรัฐบาลที่พยายามจะรักษาเสถียรภาพของระดับราคาภายในประเทศ และป้องกันภาวะ เงินเฟ้อภายในประเทศ

ชัยฤทธิ์ มติภักดี (2541) ศึกษาความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกไทยใน ประเทศพัฒนาแล้ว โดยทำการวิเคราะห์สินค้า 53 รายการแบ่งเป็น 5 กลุ่มสินค้าตามปัจจัยสำคัญใน การผลิตตามวิธีของ Tyers and Phillips (1984) การวิเคราะห์ใช้วิธีของแบบจำลองส่วนแบ่งตลาด คงที่และความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบที่ปรากฏ โดยใช้ข้อมูลการนำเข้าของประเทศที่พัฒนาแล้ว 23 ประเทศจากประเทศไทย และจากโลกในปี 1984 1987 1990 และ 1993 แทนการส่งออกของ ไทยไปประเทศที่พัฒนาแล้ว และการส่งออกของประเทศต่าง ๆ ไปยังประเทศที่พัฒนาแล้ว ผล การศึกษาในส่วนแรกพบว่าโดยทั่วไปไทยมีความสามารถในการส่งออกที่ดีในประเทศที่พัฒนาแล้ว การส่งออกเติบโตอย่างรวดเร็ว และเข้าสู่ตลาดต่าง ๆ ได้ทั้ง ๆ ที่ในตลาดเหล่านี้มีความต้องการ นำเข้าที่ลดลง นอกจากนี้การขยายตัวของการส่งออกอย่างรวดเร็วของไทยปรากฏว่าเป็นผล เนื่องมาจากผลของความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น สำหรับผลของส่วนประกอบสินค้าและผล จากการกระจายตลาดโดยส่วนใหญ่ไม่ปรากฏว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ สินค้าส่งออกประเภท อาหารมีการขยายตัวของการส่งออกเพิ่มขึ้นในทุกตลาด ยกเว้น กลุ่มสหภาพยุโรป ส่วนผล

การศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า การขยายตัวของการส่งออกเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบปัจจัยการผลิตของไทย กลุ่มสินค้าที่ใช้ทรัพยากรทางการเกษตรยังคงเป็นสินค้าส่งออกหลักของประเทศ โดยอัตราส่วนของมูลค่าส่งออกสำหรับสินค้ากลุ่มนี้มีสูง นอกจากนี้สินค้าที่ใช้แรงงานเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญสำหรับประเทศ สำหรับสินค้าที่ใช้ทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีที่อาจจะไม่สอดคล้องกับแนวความคิดเรื่ององค์ประกอบปัจจัยการผลิต และความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ แต่ปรากฏว่ามีอัตราการเติบโตที่สูงมาก แสดงถึงการเริ่มเปลี่ยนเข้าสู่การมีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในสินค้าที่ใช้ทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีเป็นปัจจัยหลักของเศรษฐกิจไทยที่เริ่มปรากฏตัวขึ้นในบางสาขา

มนตรี สิงหواره (2541) ศึกษาถึงโครงสร้าง ภู่ทางการส่งออก เสถียรภาพ ปัจจัยที่มีส่วนในการกำหนดเสถียรภาพ การกระจุกตัว ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการส่งออก ซึ่งได้ใช้การวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าดัชนีความรู้เสถียรภาพ ดัชนีการกระจุกตัว แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ และสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่ารายได้โดยรวมจากการส่งออกสินค้าไปตะวันออกกลางค่อนข้างมีเสถียรภาพ เพราะได้รับการชดเชยจากความผันแปรในรายได้ที่ได้รับจากการส่งออกสินค้าแต่ละชนิดและแต่ละตลาด ในขณะที่ขนาดของความรู้เสถียรภาพของรายได้จากการส่งออกสินค้าแต่ละชนิดและแต่ละตลาดมีความผันแปรมากกว่า และในช่วงที่ทำการศึกษาค่าดัชนีการกระจุกตัวมีค่าค่อนข้างสูงและมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนักทั้งในระดับสินค้าและระดับตลาด นอกจากนี้ปัจจัยที่สามารถอธิบายความรู้เสถียรภาพการส่งออกโดยรวมได้เป็นอย่างดีก็คือความรู้เสถียรภาพของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ ระดับการกระจุกตัวของสินค้าโดยรวมและความรู้เสถียรภาพของส่วนแบ่งตลาดโดยรวม โดยอาหารทะเลมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากปัจจัยด้านราคา

ไทธิ วรษ์สงวน (2542) วิเคราะห์ความสามารถในการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา เปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง คือประเทศอินโดนีเซียและประเทศฟิลิปปินส์ โดยวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา แบ่งการศึกษาเป็น 2 ช่วง คือ ปี พ.ศ. 2526 ถึงปี พ.ศ. 2532 และปี พ.ศ. 2533 ถึงปี พ.ศ. 2539 ศึกษาค่าดัชนีความได้เปรียบที่ปรากฏวิเคราะห์หาการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดเพื่อพัฒนาการผลิตและการส่งออก และเพิ่มการขยายตลาดต่อไป ผลการวิเคราะห์อุปสงค์การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา พบว่า ราคานำเข้าปลาทูน่ากระป๋องของประเทศฟิลิปปินส์ในสหรัฐอเมริกา รายได้ประชาชาติต่อบุคคลของสหรัฐอเมริกา ราคานำเข้าปลา

นำกระป๋องของอินโดนีเซียในสหรัฐอเมริกา เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% ทดสอบค่า D.W. statistic ปรากฏว่าไม่มีปัญหา autocorrelation ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ตัวแปร ปรากฏว่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ ประชาชาติต่อบุคคลของสหรัฐอเมริกามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกปลาทูน่ากระป๋อง พ.ศ. 2526 – 2532 ค่า RCA ของไทย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ มีค่าเท่ากับ 74.78 1.38 และ 28.70 ตามลำดับ และปี พ.ศ. 2533 – 2539 ค่า RCA ของไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มีค่าเท่ากับ 41.82 3.6 และ 32.73 ตามลำดับ ทั้งประเทศไทย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ แต่ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่า แต่มีแนวโน้มที่จะลดลง ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ มีค่าเท่ากับร้อยละ 140 183.5 และ 95 ตามลำดับ ส่วนผลที่เกิดจากการแข่งขันในตลาดสหรัฐของประเทศไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มีค่าเท่ากับร้อยละ -40 -83.55 แสดงว่าทุกประเทศได้ประโยชน์จากการแข่งขันในตลาด ทำให้ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น และประเทศไทย อินโดนีเซีย เสียประโยชน์จากการขยายตลาด ขณะที่ฟิลิปปินส์ได้ประโยชน์จากการขยายตลาด

สมวงศ์ นางาม (2542) ศึกษาผลกระทบของอุปสงค์จากตลาดต่างประเทศต่อมูลค่าการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทย ครอบคลุมระยะเวลา 7 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2535 – 2541 ใช้ข้อมูลทฤษฎีมูลค่าการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องรายปีไปยังตลาดต่างประเทศสำคัญ โดยวิเคราะห์จากการหาค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์จากต่างประเทศที่สำคัญ 4 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา และญี่ปุ่น ต่อมูลค่าการส่งออกรวมของปลาทูน่ากระป๋องของไทย เพื่อพิจารณาว่าเมื่อเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์จากต่างประเทศที่สำคัญเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าส่งออกรวมของปลาทูน่ากระป๋องของไทยมากน้อยเพียงใด ผลการวิเคราะห์สรุปว่า ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อปลาทูน่ากระป๋องของไทยของสหรัฐ มีค่า 2.618 ประเทศแคนาดามีค่า 2.429 ประเทศญี่ปุ่นมีค่า 6.425 ส่วนในตลาดประเทศอังกฤษ พบว่าการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ในตลาดจะไม่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกรวมของปลาทูน่ากระป๋องของไทย ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์จากตลาดประเทศญี่ปุ่นต่อมูลค่าการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยมีค่ามากที่สุด แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์จากประเทศญี่ปุ่นมีผลกระทบอย่างมากต่อโครงสร้างการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยไปญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของอุปสงค์จากสหรัฐต่อการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยมีอัตรา

การขยายตัวโดยเฉลี่ย(ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 – 2541) สูงสุด รองลงมาเป็นประเทศแคนาดา ญี่ปุ่น และ อังกฤษ ตามลำดับ

โชคชัย สิริพิชราชวงศ์ (2543) วิเคราะห์ความสามารถในการส่งออกปลากระป๋องของไทย ไปยังภูมิภาคเอเปก เปรียบเทียบกับประเทศสมาชิกต่างๆ ในภูมิภาคเอเปก ใช้ข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ถึงปี พ.ศ. 2539 โดยศึกษาค่าดัชนีความได้เปรียบที่ปรากฏ และดัชนีความเข้มข้นทางการค้า (trend intensity index : TII) ผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบที่ปรากฏในการส่งออก ปลากระป๋อง พ.ศ. 2527-2539 พบว่าในปี พ.ศ. 2527 ค่า RCA ของไทย และ ซิลี ก็ลดลง มีค่าเท่ากับ 21.76 และ 3.62 ตามลำดับ ยกเว้น ฟิลิปปินส์ ที่มีสูงขึ้นเท่ากับ 9.94 และในปี 2539 ประเทศ ทั้ง 3 มีค่า RCA ลดลง มีค่าเท่ากับ 11.81 5.64 และ 4.10 ตามลำดับ แต่ถึงอย่างไรก็ตามไทย ฟิลิปปินส์ และซิลี ก็ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าประเทศอื่น แต่มีแนวโน้มลดลงยกเว้น จีน และอินโดนีเซีย ที่มีแนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตปลากระป๋องสูงขึ้น ผลการวิเคราะห์ความเข้มข้นทางการค้า พ.ศ. 2527-2539 ประเทศที่มีความเข้มข้นทางการค้ามากที่สุด ในปี 2527 ได้แก่ ไทย มีค่าเท่ากับ 7.96 รองลงมาได้แก่ ฟิลิปปินส์ ซิลี และแคนาดา มีค่าเท่ากับ 3.05 1.99 และ 0.83 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศทั้ง 4 มีความเข้มข้นทางการค้ากับกลุ่มเอเปกมาก ในปี 2532 ที่มีการจัดตั้งกลุ่มทางการค้าในภูมิภาคเอเปก พบว่า ไทย และฟิลิปปินส์ มีค่า TII สูงขึ้นเท่ากับ 8.65 และ 3.27 ยกเว้น ซิลี และแคนาดา มีค่า TII ลดลง เท่ากับ 1.19 และ 0.33 ในปี 2539 พบว่าไทย ฟิลิปปินส์ ซิลีและแคนาดา มีค่า TII ลดลงเท่ากับ 3.09 1.48 1.07 และ 0.16 ตามลำดับ แต่ประเทศทั้ง 4 ก็ยังมีความเข้มข้นทางการค้ากับกลุ่มเอเปกมากกว่าประเทศสมาชิกเอเปกอื่นๆ

นุสรา เรืองรัตน์ (2543) ศึกษาภาวะทั่วไปและแนวโน้มมูลค่าการส่งออกปลากระป๋องของไทย ในส่วนการศึกษาแนวโน้มการส่งออกปลากระป๋อง ได้ใช้วิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลา (time series analysis) เก็บข้อมูลรายเดือนมูลค่าการส่งออกปลากระป๋องของไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 – 2543 (ม.ค. – ก.ย.) เพื่อหาค่าแนวโน้ม ค่าดัชนีฤดูกาล ค่าดัชนีการเคลื่อนไหวตามวัฏจักร และความเคลื่อนไหวผิดปกติ ของลักษณะการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกปลากระป๋อง รวมทั้งทำการพยากรณ์แนวโน้มมูลค่าการส่งออกปลากระป๋องรายเดือนในช่วงปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2545 รวมเป็นเวลา 3 ปีด้วย จากผลการศึกษาทำให้ทราบค่าแนวโน้มของมูลค่าการส่งออกปลากระป๋องมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และอิทธิพลของฤดูกาลทำให้มูลค่าการส่งออกปลากระป๋องในเดือน มีนาคม พฤศจิกายน ธันวาคม มีค่าสูงกว่ามูลค่าการส่งออกโดย

เฉลี่ย ส่วนเดือน มกราคม กุมภาพันธ์ เมษายน พฤษภาคม กรกฎาคม สิงหาคม อธิปไตยของ
ฤดูกาลทำให้มูลค่าการส่งออกมีค่าต่ำกว่ามูลค่าการส่งออกโดยเฉลี่ย

ยะหรีนทร์ มะสกุล (2543) ศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ และการ
เปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกปลาทูน่ากระป๋อง กุ้งกระป๋อง และปูกระป๋อง โดยใช้แบบจำลองส่วน
แบ่งตลาดคงที่ ในตลาดส่งออกที่สำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น โดยใช้ข้อมูล
ทศวรรษมกราคม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 ถึงปี พ.ศ. 2541 ผลการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่
ปรากฏของปลาทูน่ากระป๋องในตลาดสหรัฐอเมริกาช่วงปี 2531-2534 2535-2538 2539-2540 และ
2540-2541 พบว่าประเทศไทยมีค่าเท่ากับ 5.0208 2.1181 1.0824 และ 1.6195 โดยมีประเทศคู่แข่ง
คือ ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ส่วนตลาดสหภาพยุโรป พบว่าประเทศไทยมีค่าเท่ากับ 7.0275
3.7525 2.1571 และ 2.4199 มีประเทศคู่แข่งคือ สเปน และจีนิกัล ขณะที่ตลาดญี่ปุ่นพบว่า
ประเทศไทยมีค่าเท่ากับ 0.0904 0.1322 0.1404 และ 0.1190 มีประเทศคู่แข่ง คือ ฟิลิปปินส์ และ
อินโดนีเซีย ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทย
ด้วยแบบจำลองส่วนแบ่งการตลาดคงที่ ในช่วงปี 2531-2534 เปรียบเทียบกับช่วงปี 2535-2538
พบว่าปัจจัยที่มีผลมากที่สุดต่อการส่งออกลดลง คือ ผลจากการแข่งขัน ส่วนในช่วงปี 2539-2540
เปรียบเทียบกับช่วงปี 2540-2541 พบว่าปัจจัยที่มีผลมากที่สุดต่อการส่งออกเพิ่มขึ้นคือ ผลจากการ
แข่งขัน

วราภรณ์ พันธุสะ (2543) ศึกษาถึงทัศนคติของผู้ส่งออกไทยต่อนโยบายความช่วยเหลือ
ในการส่งออกของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ โดยศึกษาเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมที่
มีมูลค่าการส่งออก สูงสุด 7 อันดับแรก อันได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และ
ส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ ยานพาหนะอุปกรณ์
และส่วนประกอบ เสื้อผ้าสำเร็จรูป อัญมณีและเครื่องประดับอาหารทะเลกระป๋อง เพื่อทราบว่าผู้
ส่งออกไทยมีทัศนคติอย่างไรต่อนโยบายความช่วยเหลือในการส่งออก อาทิเช่น นโยบายด้านการ
ติดต่อสื่อสาร การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การรวบรวมข้อมูลข่าวสารทางการตลาด ด้านการเงิน
การดำเนินการทางด้านเอกสาร และการจัดการด้านการขนส่ง ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 170
บริษัท ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาดังแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2543 โดยใช้แบบสอบถามใน
การรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบการกระจายแบบไค-สแควร์ จาก
การวิจัยพบว่า นโยบายการช่วยเหลือของกรมส่งเสริมการส่งออก ด้านการติดต่อสื่อสารกับ
ต่างประเทศ ด้านการโฆษณาและด้านการเงินที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของผู้ส่งออกที่แตกต่าง

กัน ส่วนด้านการรวบรวมข้อมูลข่าวสารทางการตลาด ด้านการจัดเอกสารเกี่ยวกับการส่งออก ด้านการจัดการเกี่ยวกับการขนส่ง ด้านการได้รับข่าวสารทางการเงิน ด้านการจัดการเกี่ยวกับการประกันภัย ด้านการแนะนำทางด้านเทคนิคในการส่งออก และด้านการจัดหาล้างเก็บสินค้าในต่างประเทศ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อทัศนคติของผู้ส่งออกที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อลิสรา จันทร์ขาว (2543) วิเคราะห์การส่งออกอาหารฮาลาลของไทย โดยทำการศึกษาเฉพาะการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องไปยังประเทศผู้นำเข้าในกลุ่มตะวันออกกลาง 3 ประเทศ คือ ประเทศซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และจอร์แดน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การนำเข้าอาหารฮาลาล กรณีอาหารกระป๋องจากประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งชั้นนำของไทย โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบถดถอยเชิงซ้อน และประมาณค่าโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการส่งออกอาหารฮาลาลของไทยกรณีอาหารทะเลกระป๋องในประเทศผู้นำเข้าทั้ง 3 ประเทศ โดยใช้แบบจำลอง CMS รวมทั้งได้ทำการพยากรณ์แนวโน้มส่วนแบ่งตลาดอาหารฮาลาลของไทยกรณีอาหารทะเลกระป๋องในประเทศผู้นำเข้าทั้ง 3 ประเทศ โดยใช้วิธีการพยากรณ์แนวโน้มอนุกรมเวลา สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์อุปสงค์เปรียบเทียบและการพยากรณ์แนวโน้มส่วนแบ่งตลาดได้ใช้ข้อมูลทุกเดือนในอดีตเป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2541 ส่วนการศึกษากการขยายตัวของการส่งออกใช้ข้อมูล 2 ช่วงเวลา ระหว่างปี พ.ศ. 2533-2536 และ ปี พ.ศ. 2537-2540 ผลการวิเคราะห์ อุปสงค์เปรียบเทียบการนำเข้าอาหารทะเลกระป๋องจากประเทศไทยและประเทศคู่แข่งชั้นนำของไทยในประเทศผู้นำเข้าทั้ง 3 ประเทศ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การนำเข้าอาหารทะเลกระป๋องจากประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งของไทยในประเทศผู้นำเข้าทั้ง 3 ประเทศ ได้แก่ ราคาเปรียบเทียบระหว่างราคาอาหารทะเลกระป๋องจากประเทศไทยและประเทศคู่แข่งชั้นนำของไทย รายได้ประชาชาติของประเทศผู้นำเข้า จำนวนประชากรของประเทศผู้นำเข้า และแนวโน้มการนำเข้าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของเวลาโดยปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมามีผลกระทบต่อกรนำเข้าอาหารทะเลกระป๋องจากประเทศไทยและประเทศคู่แข่งชั้นนำของไทย เช่นเดียวกันในทั้ง 3 ประเทศคือ อาหารทะเลกระป๋องจากประเทศไทยและประเทศคู่แข่งชั้นนำของไทยไม่สามารถทดแทนกันได้ และประเทศไทยจะได้เปรียบโดยมีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าประเทศ คู่แข่งชั้นนำ ในกรณีทั้ง 3 ประเทศ มีรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น และผู้บริโภคมีความต้องการบริโภคอาหารทะเลกระป๋องเพิ่มขึ้นเมื่อเวลาเปลี่ยนไป สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทยในประเทศผู้นำเข้าทั้ง 3 ประเทศ โดยแยกพิจารณาเป็นรายประเทศ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทยในประเทศซาอุดีอาระเบียมากที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริง

รองลงมาได้แก่ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของโลกไปยังประเทศซาอุดีอาระเบียและการปรับการส่งออกถูกกีดกันทาง ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทยไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์มากที่สุด ได้แก่ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของโลกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริง และการปรับการส่งออกถูกกีดกันทาง ตามลำดับ สำหรับในประเทศจอร์แดน ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทยมากที่สุด ได้แก่ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของโลกไปยังประเทศจอร์แดน ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริงและการปรับการส่งออกกีดกันทาง ทำให้การขยายตัวของการส่งออกไปยังประเทศจอร์แดนลดลง ในส่วนของการพยากรณ์แนวโน้มส่วนแบ่งตลาดอาหารทะเลกระป๋องของไทยในประเทศผู้นำเข้า 3 ประเทศที่ทำการศึกษาพบว่า ส่วนแบ่งตลาดอาหารทะเลกระป๋องของไทยในประเทศผู้นำเข้าทั้ง 3 ประเทศ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาพยากรณ์ คือ ในช่วงปี พ.ศ. 2542-2546

ภาณุ วสุนทรวิวัฒน์ (2544) ศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการผลิต การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทย ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของประเทศไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ในการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นและศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทย การศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ประเทศไทย ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมีแนวโน้มลดลง และการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องไปยังประเทศญี่ปุ่นพบว่า ประเทศไทย ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมีแนวโน้มลดลงเช่นกัน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทยไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาได้แก่ รายได้ประชาชาติต่อคนของประชากรในประเทศสหรัฐอเมริกาปรับด้วยดัชนีราคา และราคาส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทยปรับด้วยดัชนีราคาและคูณด้วยอัตราแลกเปลี่ยนในหน่วยดอลลาร์สหรัฐต่อบาท โดยมีค่าความยืดหยุ่นเท่ากับ 1.960 และ -0.747 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทยไปยังประเทศญี่ปุ่นได้แก่ รายได้ประชาชาติต่อคนของประชากรในประเทศญี่ปุ่นปรับด้วยดัชนีราคา และราคาส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทยปรับด้วยดัชนีราคาและคูณด้วยอัตราแลกเปลี่ยนในหน่วยเยนต่อบาท โดยมีค่าความยืดหยุ่นเท่ากับ 11.505 และ -0.789 ตามลำดับ

ศักดิ์สินธุ์ ชาญสุนทร (2544) ศึกษาผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนของไทยและประเทศคู่แข่งขึ้นต่อมูลค่าส่งออกสินค้าไทยสู่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้ข้อมูลทศนิยมที่รวบรวมมาจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ โดยกำหนดระยะเวลาการศึกษาระหว่างเดือนมิถุนายน 2540 ถึงเดือนธันวาคม 2542 แล้วนำมาคำนวณหาดัชนีค่าเงินบาทไทยโดยพิจารณาแยกตามรายการกลุ่มสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย 8 กลุ่มสินค้า ได้แก่ กลุ่มปลาและอาหารทะเล กลุ่มอาหารปรุงแต่ง กลุ่มยางพาราและผลิตภัณฑ์ กลุ่มเครื่องหนัง กลุ่มรองเท้าและชิ้นส่วน กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ กลุ่มเครื่องจักร กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า และนำดัชนีค่าเงินบาทไทยที่ได้มาวิเคราะห์ร่วมกับดัชนีราคาส่งออก และรายได้ประชาชาติสหรัฐอเมริกา ศึกษาความสัมพันธ์ในรูปแบบสมการถดถอยต่อมูลค่าการส่งออก มูลค่าการส่งออกที่แท้จริง และสัดส่วนแบ่งตลาด ผลการศึกษาปรากฏว่า ดัชนีค่าเงินบาทไทย ดัชนีราคาส่งออกและรายได้ประชาชาติสหรัฐอเมริกา มีความสัมพันธ์ต่อมูลค่าการส่งออก มูลค่าการส่งออกที่แท้จริง และสัดส่วนแบ่งตลาด ที่ระดับความสัมพันธ์แตกต่างกันตามรายการกลุ่มสินค้า แต่ผลของความสัมพันธ์ต่อมูลค่าการส่งออกที่แท้จริงจะมีค่าสูงสุดในทุกกลุ่มสินค้า สะท้อนถึงอำนาจต่อรองทางการค้าที่สูงกว่าของประเทศสหรัฐอเมริกา อีกทั้งค่าความยืดหยุ่นของดัชนีค่าเงินบาทมีค่าต่ำ ในขณะที่ค่าความยืดหยุ่นของรายได้ประชาชาติของสหรัฐอเมริกามีค่าสูง นั่นหมายถึงผลการเปลี่ยนแปลงรายได้เฉลี่ยของประชากรของสหรัฐอเมริกาส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของไทยมากกว่าการเปลี่ยนแปลงของดัชนีค่าเงินบาทไทย ดังนั้นการเพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าไทย ไม่ควรอาศัยการอ่อนค่าของเงินบาทเพียงอย่างเดียว แต่ต้องหาวิธีเพิ่มมูลค่าและศักยภาพด้านอื่น ๆ ด้วย

กัญญา บุญศรีอารมณ์ (2545) ศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิต การส่งออก และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การส่งออกของอุตสาหกรรมปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทยไปยังตลาดนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นตลาดเก่าและอียิปต์ซึ่งเป็นตลาดใหม่ และเพื่อสร้างดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (RCA) ปลาทูน่ากระป๋องของไทยเพื่อเปรียบเทียบกับประเทศอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ โดยทำการศึกษาระหว่างปี 1988 ถึง 2002 จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยประกอบด้วย ราคาส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทย รายได้ประชาชาติต่อหัวในตลาดผู้นำเข้าและราคาส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศอินโดนีเซียถ่วงน้ำหนักด้วยราคาส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นต่อราคาส่งออกของอุปสงค์ส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกาและอียิปต์ระหว่างปี 1988-2002 คำนวณได้เท่ากับ -1.734 และ -1.233 ตามลำดับและค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ของอุปสงค์ส่งออกปลาทูน่า

ของไทยในสองตลาดดังกล่าวคำนวณได้เท่ากับ 3.619 และ 1.320 ตามลำดับซึ่งมีค่าสูง ส่วนค่าความยืดหยุ่นราคาส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของประเทศอินโดนีเซียซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญในการส่งออกปลาทูน่าของไทยไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอียิปต์คำนวณได้เท่ากับ 2.040 และ 0.094 ตามลำดับซึ่งแสดงว่าปลาทูน่ากระป๋องของไทยมีสินค้าทดแทนจากอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์สูงเมื่อเทียบกับตลาดอียิปต์ และจากการศึกษาดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏพบว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบมากกว่าประเทศอินโดนีเซีย และประเทศฟิลิปปินส์โดยที่ในตลาดสหรัฐอเมริกาดัชนีที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 47.35 ในขณะที่ดัชนีประเทศอินโดนีเซียและประเทศฟิลิปปินส์มีค่าเท่ากับ 15.11 และ 24.58 ตามลำดับ ส่วนในตลาดอียิปต์ดัชนีของไทยคำนวณได้มีค่าเท่ากับ 76.93 ในขณะที่ของประเทศคู่แข่งคือประเทศอินโดนีเซียมีค่าเท่ากับ 5.48 ในระหว่างปี 1988-2002 แต่จากช่วงปี 1997 เป็นต้นมา ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทประเทศไทยมีแนวโน้มค่า RCA โดยรวมเพิ่มสูงขึ้นแสดงถึงความได้เปรียบของปลาทูน่ากระป๋องของไทยที่มีมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับของประเทศคู่แข่ง

ณัฐพงษ์ วัฒนกิจแสงดาว (2545) วิเคราะห์ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) และค่าส่วนแบ่งตลาดของปลาทูน่ากระป๋องของไทยและฟิลิปปินส์ในตลาดนำเข้าประเทศสหรัฐฯ โดยใช้ข้อมูลทศวรรษมีรายปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2539 ถึงปี พ.ศ. 2544 พบว่า ไทยมีทั้งค่า RCA และส่วนแบ่งตลาดมากกว่าฟิลิปปินส์ โดยที่ไทยมีค่า RCA เฉลี่ยเท่ากับ 44.0783 ในขณะที่ฟิลิปปินส์มีค่า RCA เฉลี่ยเท่ากับ 10.7845 ซึ่งค่า RCA มีค่ามากกว่า 1 ค่อนข้างมาก สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงและมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากกว่าฟิลิปปินส์ อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะครองส่วนแบ่งตลาดปลาทูน่ากระป๋องในตลาดสหรัฐฯ ได้มากขึ้นด้วย โดยที่ไทยมีส่วนแบ่งตลาดสหรัฐฯ เฉลี่ยร้อยละ 54.95 ในขณะที่ฟิลิปปินส์มีส่วนแบ่งตลาดสหรัฐฯ เฉลี่ยร้อยละ 10.09 ซึ่งการที่ไทยมีค่าส่วนแบ่งตลาดของปลาทูน่ากระป๋องในสหรัฐฯ ส่วนใหญ่เกินร้อยละ 50 แสดงให้เห็นว่าไทยยังคงครองส่วนแบ่งตลาดปลาทูน่ากระป๋องในสหรัฐฯ เป็นอันดับหนึ่ง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และพยากรณ์ด้วยแบบจำลอง ARIMA

การวิเคราะห์และพยากรณ์ด้วยแบบจำลอง ARIMA เป็นวิธีที่ให้ค่าพยากรณ์ในระยะสั้นที่ดี คือ มีค่าเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (mean square error: MSE) ของการพยากรณ์ต่ำกว่าวิธีอื่น โดยมีผู้สนใจทำการศึกษาไว้หลายผลงานวิจัย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

เบญจพร อุ่มสมบัติชัย (2547) ศึกษาการพยากรณ์ราคาไก่เนื้อโดยวิธีอาร์มา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ ศึกษาถึงลักษณะโครงสร้างการผลิตและการตลาดไก่เนื้อในประเทศไทยและพยากรณ์ราคาไก่เนื้อโดยใช้แบบจำลองอาร์มา ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ ไก่เนื้อชนิดเนื้อออกถอดกระดูกและเนื้อสันใน โดยใช้ข้อมูลรายสัปดาห์ตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2544 ถึงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2546 รวมทั้งสิ้น 135 ข้อมูล ซึ่งรวบรวมจากสมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อการส่งออกแห่งประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า ราคาเนื้อไก่ชนิดเนื้อออกถอดกระดูกและเนื้อสันในมีลักษณะไม่นิ่ง แต่ภายหลังจากการหาผลต่างอันดับที่ 1 พบว่าข้อมูลนิ่งที่ระดับ $I(1)$ ทั้งนี้จากการพิจารณาคอเรลโลแกรม พบว่ารูปแบบอาร์มา $(1,1,1)$ และอาร์มา $(2,1,0)$ มีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะเป็นตัวแทนสมการราคาไก่เนื้อชนิดเนื้อออกถอดกระดูกและราคาเนื้อสันในตามลำดับ ตลอดจนผลการทดสอบด้วยวิธี t-statistic พบว่ามีค่าทางสถิติแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ และด้วยวิธี Box-Pierce พบว่ามีค่าทางสถิติไม่เท่ากับศูนย์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 10 อีกทั้งการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้ค่า root mean square error: RMSE และ Theil's inequality coefficient: TIC มาใช้เปรียบเทียบแบบจำลองเพื่อที่จะหาความแม่นยำในการพยากรณ์ และสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบอาร์มา $(1,1,1)$ และอาร์มา $(2,1,0)$ มีค่า RMSE และ TIC ที่ต่ำกว่าแบบจำลองอื่น ๆ ดังนั้นด้วยสาเหตุที่แบบจำลองทั้งสองข้างต้นมีค่าความคลาดเคลื่อนที่ต่ำที่สุดและความสามารถในการพยากรณ์ที่ถูกต้องด้วยวิธีอาร์มา ทำให้ได้ผลการพยากรณ์มีแนวโน้มทิศทางเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้อมูลจริง

สวันญา เสนารัตน์ (2547) ศึกษาการพยากรณ์ราคาทุเรียนขนาดใหญ่โดยวิธีอาร์มา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการพยากรณ์ราคาทุเรียนขนาดใหญ่ 15-30 ตัว/กิโลกรัม และขนาดกลาง 31-40 ตัว/กิโลกรัม ที่เกษตรกรขายได้ภายในประเทศโดยใช้แบบจำลองอาร์มา ช่วยในการวิเคราะห์อนุกรมเวลาราคาทุเรียนรายเดือนโดยวิธี Box-Jenkins และจากการศึกษาโดยการทดสอบ unit root ของราคาทุเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ข้อมูลราคาทุเรียนขนาดใหญ่มี unit root มีค่า lag length ที่ 2 และ 0 และอนุกรมเวลามีลักษณะนิ่งเมื่อทำผลต่างอันดับที่ 1 ในการทดสอบ unit root ของราคาทุเรียนขนาดกลาง พบว่า ข้อมูลราคาทุเรียนขนาดกลางมี unit root มีค่า

lag length ที่ 0 และอนุกรมเวลามีลักษณะนิ่งเมื่อทำผลต่างอันดับที่ 1 ส่วนในขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง ได้ผลการศึกษาของ MA(2) MA(9) และ AR(1) AR(35) โดยพิจารณาจากค่า Q-statistic โดยวิธีของ Box-Pierce โดยใช้คุณสมบัติความเป็น white noise พบว่าแบบจำลองที่เหมาะสมสำหรับราคาทุเรียนขนาดใหญ่ที่เกษตรกรขายได้ ได้แก่ MA(2) MA(9) และแบบจำลองที่เหมาะสมสำหรับราคาทุเรียนขนาดกลาง ได้แก่ AR(1) AR(35) โดยสัมประสิทธิ์ของ MA(2) MA(9) และ AR(1) AR(35) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 1% และได้ค่า RMSE และ TIC ที่มีค่าต่ำที่สุดจากแบบจำลองอื่น ๆ และได้ค่าพยากรณ์ของราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้ภายในประเทศไทยล่วงหน้า 3 เดือน คือเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม ปี พ.ศ. 2546 โดยที่ขนาดใหญ่เท่ากับ 273.12 277.52 และ 280.43 บาท/กิโลกรัม ตามลำดับ และสำหรับขนาดกลางเท่ากับ 224.66 225.78 และ 227.76 บาท/กิโลกรัม ตามลำดับ

ดวงธิดา ไชยวิภาสสาร (2548) ศึกษาการพยากรณ์ดัชนีราคาเหล็กโดยวิธีอาร์มีา มีวัตถุประสงค์เพื่อพยากรณ์ดัชนีราคาเหล็กโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองอาร์มีา ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลดัชนีราคาเหล็กเป็นรายเดือน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 ถึงเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2547 จำนวนทั้งหมด 118 เดือน ซึ่งรวบรวมจากสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้าของกระทรวงพาณิชย์ จากผลการศึกษาในการทดสอบ unit root โดยวิธี Augmented Dickey-Fuller test ที่ความล่าช้า 1 ช่วงเวลา ผลปรากฏว่าค่าทดสอบทางสถิติที่ระดับ level ของดัชนีราคาเหล็กไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามค่าทดสอบทางสถิติที่ระดับผลต่างที่ 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 1% แสดงว่าข้อมูลดัชนีราคาเหล็กมีลักษณะนิ่งที่ I(1) ผลการตรวจสอบคอเรลโลแกรมพบว่า แบบจำลอง AR(1) MA(3) MA(6) MA(10) MA(16) เป็นแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุดที่จะใช้เป็นตัวแทนในการพยากรณ์ดัชนีราคาเหล็ก โดยค่าสัมประสิทธิ์ของ AR(1) MA(3) MA(6) MA(10) MA(16) มีค่าเท่ากับ 0.6077 -0.3113 0.2594 -0.2460 และ -0.5786 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 1% หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ MA(3) MA(10) และ MA(16) มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้ามกับ $\Delta \ln ST_t$ ส่วนค่า AR(1) และ MA(6) มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันกับ $\Delta \ln ST_t$ เมื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองพบว่า ค่าความคลาดเคลื่อนของแบบจำลองมีลักษณะเป็น white noise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 10% และได้ค่า RMSE และ TIC ที่ต่ำที่สุด ดังนั้นแบบจำลองดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์ดัชนีราคาเหล็กในอนาคต และจากการพยากรณ์ในอนาคตพบว่าระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2547 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2548 มีดัชนีราคาอยู่ที่ 202.1984 199.8297 202.1645 และ 204.5491 ตามลำดับ

ชเนต สุนทรโรปกรณ์ (2548) ศึกษาการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปโดยวิธี อารีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อพยากรณ์มูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วย แบบจำลองอารีมา ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม 2537 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2548 รวมทั้งสิ้น 134 ข้อมูล และข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2548 รวมทั้งสิ้น 45 ข้อมูล จากผลการศึกษาในการทดสอบ unit root โดยวิธี ADF-test ที่ไม่มีความ ล่าช้าของเวลา (0 lag) ผลปรากฏว่าค่าทดสอบทางสถิติที่ระดับ level ของมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้า สำเร็จรูปไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามค่าทดสอบทางสถิติในระดับผลต่างที่ 1 มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่ามูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีลักษณะหนึ่งที่ I(1) การทดสอบของ seasonal unit root ค่าทดสอบทางสถิติที่ระดับ level ของมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามค่าทดสอบทางสถิติในระดับผลต่างที่ 1 ความนิ่งแบบมาตรฐาน มี นัยสำคัญที่ระดับ 0.01 แสดงว่ามูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีลักษณะหนึ่งที่ I(1) การตรวจสอบ คอเรลโลแกรมพบว่าแบบจำลอง AR(1) AR(13) MA(12) ซึ่งเป็นข้อมูลรายเดือน มีความเหมาะสม ที่สุดโดยพิจารณาระดับนัยสำคัญที่ 0.01 และเมื่อตรวจสอบความถูกต้องพบว่าแบบจำลองมีลักษณะ เป็น white noise มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีค่า RMSE และ TIC ที่ต่ำที่สุด ดังนั้น แบบจำลองดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใน อนาคต ซึ่งมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูประหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม 2548 เท่ากับ 8,801.965 7,303.122 และ 9,268.287 ล้านบาท ตามลำดับ และแบบจำลอง AR(2) SAR(4) MA(9) ซึ่งเป็นข้อมูลรายไตรมาส มีความเหมาะสมที่สุดโดยพิจารณาระดับนัยสำคัญที่ 0.01 และเมื่อ ตรวจสอบความถูกต้องพบว่าแบบจำลองมีลักษณะเป็น white noise มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีค่า RMSE และ TIC ที่ต่ำที่สุด ดังนั้นแบบจำลองดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมที่สุดในการ พยากรณ์มูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในอนาคต ซึ่งมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูประหว่าง ไตรมาสที่ 2 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี 2548 เท่ากับ 26,398.77 35,262.43 และ 31,199.32 ล้านบาท ตามลำดับ